అమ్మాయి పెళ్లి

ఆదూరి వెంకటసీతారామమూర్తి

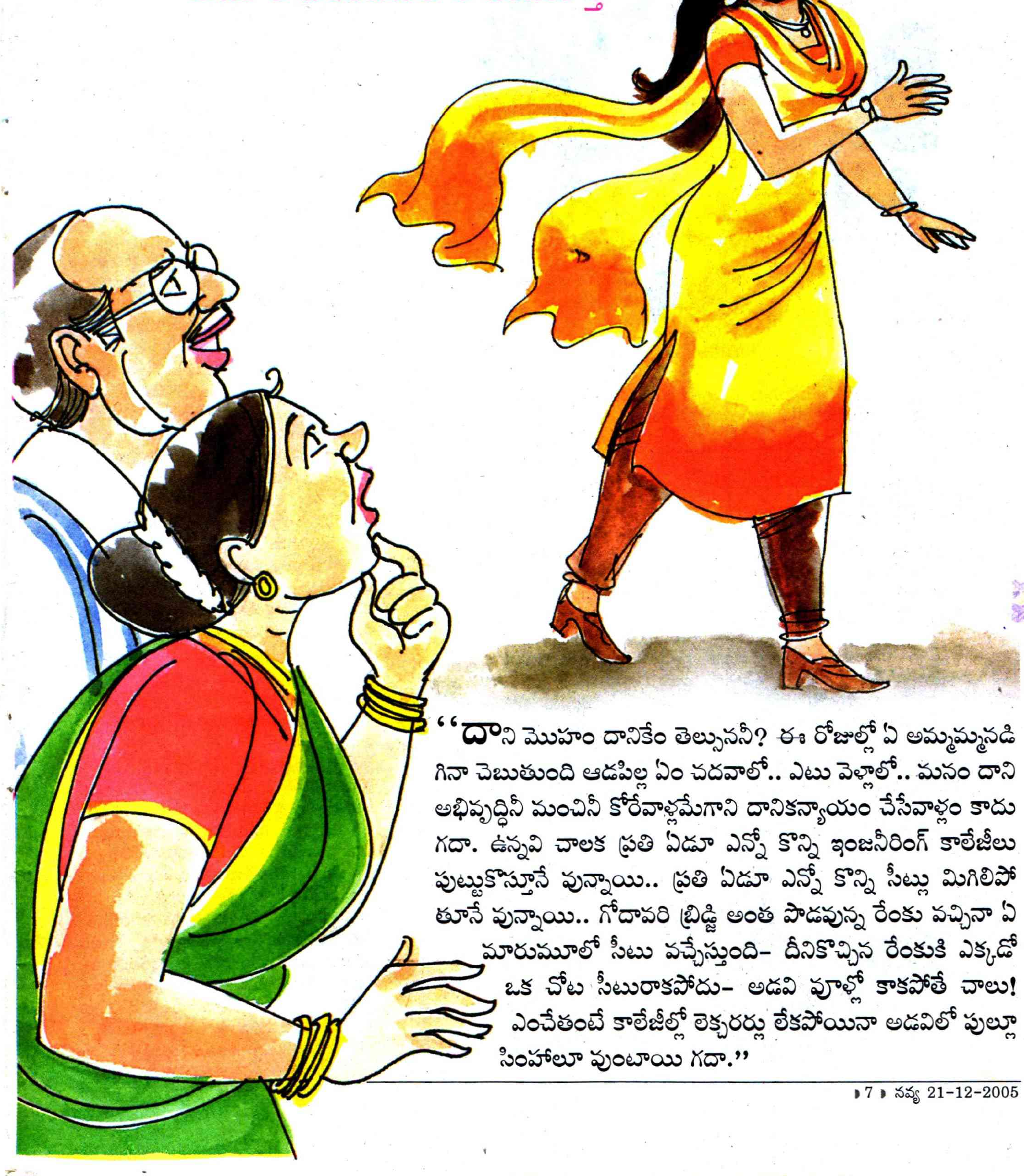

"దాని మొహం దానికేం తెల్సుననీ? ఈ రోజుల్లో ఏ అమ్మమ్మనడిగినా చెబుతుంది ఆడపిల్ల ఏం చదవాలో.. ఎటు వెళ్లాలో.. మనం దాని అభివృద్ధినీ మంచినీ కోరేవాళ్లమేగాని దానికన్యాయం చేసేవాళ్లం కాదు గదా. ఉన్నవి చాలక ప్రతి ఏడూ ఎన్నో కొన్ని ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలు పుట్టుకొస్తూనే వున్నాయి.. ప్రతి ఏడూ ఎన్నో కొన్ని సీట్లు మిగిలిపోతూనే వున్నాయి.. గోదావరి బ్రిడ్జి అంత పొడవున్న రేంకు వచ్చినా ఏ మారుమూలో సీటు వచ్చేస్తుంది- దీనికొచ్చిన రేంకుకి ఎక్కడో ఒక చోట సీటురాకపోదు- అడవి వూళ్లో కాకపోతే చాలు! ఎంచేతంటే కాలేజీల్లో లెక్చరర్లు లేకపోయినా అడవిలో పుల్లూ సింహాలూ వుంటాయి గదా."

నెమళ్ళ ముగ్గు

27 చుక్కలు 5 వరుసలు
1 తగ్గించి 1 వరుస
3 తగ్గించి 1 వరుస
7 చుక్కలు 3 వరుసలు
5 వరకు

పి.శివనాగలక్ష్మి
విజయవాడ

అనంతలక్ష్మి మాటలకి విస్తుపోయేడు విశ్వనాథం. సిటీలైఫూ, న్యూస్‌పేపర్లలోని, టీవీల్లోని న్యూసూ ఎన్నెన్ని సంగతుల్ని నేర్పేయో అనుకున్నాడు.

"దానికి ఇంగ్లీషంటే ఎంతిష్టమో నీకు తెల్సుగదా? మంచి తెలుగు మీడియం స్కూలు యింటిపక్కనే వున్నా ఎక్కడోవున్న ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూల్లో చేరింది. ఇంగ్లీషులో క్లాసుఫస్టూ, స్కూలు ఫస్టూ తెచ్చుకుంది. ఇంగ్లీషు లిటరేచర్ చదివి అందులో డాక్టరేట్ తెచ్చుకోవాలని దాని కోరిక. మరి మనం దాని యిష్టంకూడా చూడాలికదా." అన్నాడు నెమ్మదిగా.

"నే చెప్పేదదే- దానిష్టానికి దాన్ని వదిలేయడానికి దానికేం తెల్సుననీ? పెళ్లయి ఒకింటికి వెళ్లే వరకూ మనిష్టమే దానిష్టంగా వుండాలి. ఇంజనీరింగ్, కంప్యూటర్ చదువో కాకపోతే అమెరికా అబ్బాయి కాదుగదా అమలాపురం అబ్బాయి కూడ యిష్టపడడు దీన్ని కట్టుకోడానికి. సీటొచ్చింది కదా అని ఏ పనికిమాలిన డిగ్రీనో కాలక్షేపానికి చదివేస్తే అది దాని వంటిమీదికొచ్చిన ఏళ్లనీ, మీరు డబ్బుసంచుల్నీ మోసుకు తిరిగినా ఆనక దానికి పెళ్లికాదు. ఆ విషయం మీ ముద్దుల కూతురుతో చెప్పండి." అంటూ తెగేసి చెప్పింది.

"నిజమే. ఇంజనీరింగో కంప్యూటర్ చదువో ఫార్మసీలో డిగ్రీయో చదివితే గాని అమెరికా వెళ్లిన తెలుగు కుర్రాడు పెళ్లికి యిష్టపడ్డంలేదు - ఎంచేతంటే అమ్మాయి అక్కడ సంసారంతోపాటు ఉద్యోగమూ చెయ్యాలి.. అలా అని మన యిష్టాల్ని చంపుకుంటామా? పైగా ఇంజనీరింగ్ చదివించాలంటే మాటలా? ముఖ్యంగా నాలాంటివాడికి! నా ఇరవైఏళ్ల సర్వీసులో ప్రావిడెంట్‌ఫండ్‌లో దాచిందంతా తీసినా దాని మొదటి సంవత్సరం చదువుకి సరిపోదు." అన్నాడు.

"మరదే. ఆలోచించడం చేతకాకపోడమంటే. చదువు కాకపోతే పెళ్లయినా చెయ్యాలా వద్దా? దానికైనా అప్పోసప్పో చేస్తారా చెయ్యరా? అదే యిప్పుడు చేసి దాన్ని యింజనీరింగ్‌లో జేర్పించడమే తెలివైన పని. అదృష్టముండాలేగాని అక్కడనించి అదే అందుకుంటుంది.

మా మాలతిని చూడండి. దానికిద్దరూ ఆడపిల్లే అయినా యిప్పుడది విమానాల్లో తిరుగుతూ ఝుమ్మంటూ వెలిగిపోతోంది. వాళ్లాయనకీ మీ కంటే జీతం ఎక్కువేంకాదు- అయితే, మాలతి తండ్రికున్నాయి ఆస్తులు. ఆయనగారు కొడుక్కి మూటగట్టి యిస్తాడు గాని దీనికి పైసాకూడ అప్పుగానైనా యివ్వడు. అటువంటి పరిస్థితిలోనూ పెద్దది ఇంజనీరింగ్ చదివింది. మూడో సంవత్సరంలోనే దానికి అమెరికా సంబంధం కుదిరి పెళ్లయింది. కట్న కానుకలు లేవు సరికదా ఆ పిల్ల యిక్కడి చదువు ఖర్చూ ఆ తర్వాత అక్కడ ఎమ్మెస్ చదువు ఖర్చూ అంతా అల్లుడే భరించేడు! రెండో పిల్ల ఎమ్మెస్సీ కంప్యూటర్స్ కాబోలు. దానికీ అంతే. ఏడాది చదువు అవగానే కెనడాలో పనిజేస్తున్న కుర్రాడు కాకినాడ్లో దీన్ని చూసి అమాంతంగా పెళ్లి చేసేసుకున్నాడు. దాని అందం చూసి అనుకున్నారేమో! చెప్పొచ్చేదేమిటంటే ఆ చదువులు అలాంటివి- అదృష్టాలూ కలిసిరావాలి లెండి! అది వేరే సంగతి-

మొదటి పిల్ల డెలివరీకి అమెరికావెళ్లి ఆర్నెల్లు వుండి వచ్చిందో లేదో మా మాలతి రెండోపిల్లకి సాయంకోసం అల్లుడు ఫోన్ చేస్తే కెనడా వెళ్లిపోయింది ఒక్కతీ. ఆడపిల్లల్ని కన్నందుకు తల్లిదండ్రుల అదృష్టమంటే అలా వుండాలి మరి." అంటూ ఓ ఉపన్యాసం లాంటిది యిచ్చింది అనంతలక్ష్మి. కానున్నది కాకమానదు అన్న తరహాలో మౌనంగా వుండిపోయాడు విశ్వనాథం.

అపర్ణకు యింజనీరింగ్ సీటు అందనంత ఎత్తులోనే వుండిపోయింది. కారణం కులం కావొచ్చు, ఎంట్రెన్స్‌లో తెచ్చుకున్న రేంకు కావొచ్చు. అడవిలాంటివూళ్లో ఆ యేడాదే ప్రారంభమైన ఆ కాలేజీలో 'సీటుంది కావలిస్తే' చేరమన్నారు. అలా ఎందులో పడితే అందులో చేరిపోడానికి వీల్లేదంది అనంతలక్ష్మి.

'మనూళ్లోనే బోల్డు కాలేజీలున్నాయి. మంచి కాలేజీ చూసుకుని డిగ్రీలో చేర్చేద్దాం.'' అన్నాడు విశ్వనాథం వూపిరి పీల్చుకుని.

"ఏదో ఓ డిగ్రీ చెయ్యాలంటే యిన్ని తంటాలెందుకు? డొనేషన్ కట్టి అయినా ఎలక్ట్రానిక్స్‌లోనో, కంప్యూటర్స్‌లోనో జేర్పించాలి. ఏమో! సుడి ఏ చివర్న వుందో ఎవరు చూడొచ్చారు. తర్వాత ఎమ్మెస్సీ కంప్యూటర్స్ చేస్తే అదృష్టమంటే అనుకున్నదే జరుగుతుంది.'' అంది యు.యస్. మీద ఆశ చావని అనంతలక్ష్మి.

అపర్ణ బియస్సీ ఎలక్ట్రానిక్స్ చదువుతున్న మూడేళ్లూ అనంతలక్ష్మి రోజుకోమారైనా యూనివర్సిటీవాళ్లమీద విసుక్కునేది. "డిగ్రీ మూడేళ్లు చేయకపోతే ఏ రెండేళ్లకో కుదించి ఎమ్మెస్సీ మూడేళ్లు చేయరాదా'' అని-

సాయంకాలాలు జాజి పూలుకోసుకుందుకి- డాబా ఎక్కినపుడూ, ఆరుబయట మంచంవేసుకుని కూర్చున్నపుడూ ఎప్పుడన్నా ఆకాశంలో విమానం కన్పిస్తే చాలు, "దీని చదువు పూర్తయ్యేదెప్పుడో.. నేను విమానమెక్కేదెప్పుడో'' అని వో యిదైపోయేది-

అపర్ణ డిగ్రీ పూర్తయి ఎమ్మెస్సీలో చేరాక అనంతలక్ష్మి మనసు కొంత శాంతించింది- రెండేళ్లు ఎంతలో గడవాలీ? ఈ లోగా తల్లిదండ్రులుగా తాము చేయవలసిన పన్లు కూడా కొన్ని వున్నాయి అనుకుంది. అనుకున్నదే తడవుగా విశ్వనాథంతో చెప్పింది- "చూడండి. అమ్మాయి చదువు రెండేళ్లలో అయిపోతుంది. మన కాలంలా కాళ్లు జాపుకుకూర్చుని ఆ తర్వాత పెళ్లి సంబంధాలు నెమ్మదిగా చూద్దామంటే కుదరదు- ఈలోగా మనం ప్రయత్నాలు మొదలెట్టేయాలి. తెల్సిందా?''

విశ్వనాథం తలూపేడు. "ఎందుకు తెలీదూ. నా బరువు బాధ్యతలు ఒకరు తెలియజేస్తేనేగాని గుర్తుకు రాని స్థితిలో లేను-

రెండునెలలక్రితమే మార్తాండశాస్త్రి కన్పిస్తే చెప్పేను. మంచి సంబంధం చూసి చెప్పమని- మన వీరభద్రం కూతురికీ అతనే చేశాడుగా.'' అన్నాడు.

"బాగానే వుంది సంబడం. మీ వీరభద్రం కూతురు ఇంటర్ మొదటి సంవత్సరం తప్పింది. దానికీ మన అపర్ణకీ తేడా లేదూ. అయినా యింకా యీ కాలంలో కూడ పెళ్లిళ్ల పేరయ్యల్ని నమ్ముకుని కూర్చుంటామా? బోలెడంత సమాచారాన్నిచ్చే మేరేజ్ బ్యూరోలు వున్నాయి. వాటిల్లో రిజిష్టర్ చేయించామంటే మనం కోరుకున్న అర్హతలున్న పెళ్లి కొడుకుల్ని వారానికి ఒకర్ని చూపించగలరు వాళ్లు. ఆ విషయం నేను చూసుకుంటానుగానీ దాని పాస్‌పోర్టు సంగతేనా మీరు చూడండి. అప్పటికప్పుడు హడ్డీ హడ్డీ అంటే కుదరదు.'' అంది అనంతలక్ష్మి.

ఆ తర్వాత మంచిరోజుచూసి పెళ్లిబ్యూరోలో వాళ్లని

కలిసింది. తన అభిప్రాయం చెప్పి వివరాలు అడిగింది–

"చదువూ, అందం, వున్నాయంటున్నారు కాబట్టి మీ అమ్మాయికి తగ్గ కుర్రవాడు దొరకడం కష్టమేం కాదు– మీరు చూడాలే గాని వారానికో సంబంధం చూపిస్తాను. మీరు నచ్చుకుని సెటిల్‌చేసుకోడమే." అంది మారేజ్‌బ్యూరో నడుపుతూన్న కుమారి కల్యాణతిలకం అప్లికేషన్ ఫారాన్ని అనంతలక్ష్మికి అందిస్తూ. అనంతలక్ష్మి ఒక్కక్షణం ఆనందపారవశ్యంలో ఓలలాడింది–

"తాళికట్టు శుభవేళ..." పాట మదిలో మెదిలి మంగళవాద్యాలు విన్పించినట్టయింది–

"ఆడపిల్ల వివరాలు, ఫోటోలతోవున్న ఆల్బమ్‌లా, మగపిల్ల వివరాలు, ఫోటోలువున్న ఆల్బమ్‌లూ వేరే వేరేగా వున్నాయి. మీరు చూడొచ్చు. ఇప్పుడున్న వాటిల్లో మీకేదైనా నచ్చితే మాట్లాడుకునేందుకు ఏర్పాటు చేస్తాను. ఆ ఘడియ రావాలిగానీ సంబంధం కుదిరిపోడం ఎంతసేపు?

అన్నదానపువారమ్మాయి... క్రితంనెల రిజిష్టర్ చేయించారు. పదిరోజులక్రితం సంబంధం కుదిరిపోయింది. వచ్చేనెల హైద్రాబాద్‌లో తాంబూలాలు పుచ్చుకుంటారట. నన్నురమ్మని నిన్ననే ఆహ్వానించి స్వీట్లిచ్చివెళ్లేరు– అబ్బాయి సాఫ్ట్‌వేర్ యింజినీరు. అమెరికాలో." చెప్పుకుపోతోంది కల్యాణతిలకం.

అనంతలక్ష్మికి విమానం టిక్కెట్టు కొనుక్కుంటున్నట్టే అన్పించింది.

"ఫీజుదేముంది– మీ పిల్లలకు మంచి సంబంధాలు కుదిరి పెళ్లిళ్లయితే అదే మాకు పదివేలు– మానవసేవ, లోక కళ్యాణమే మా కర్తవ్యం. అయితే మా ఫోను ఖర్చులకూ కాగితాలకూ, పోస్టేజీకీ మూడు వేలు యివ్వాల్సివుంటుంది. మా ద్వారా సంబంధం కుదిరిన తర్వాత మీ సంతోషం కొద్దీ యిచ్చేది మేం కాదనం." అని ఒక క్షణం ఆగి, "అయితే మీ అమ్మాయి ఫోటోలు రెండు– ఒకటి బస్ట్ ఒకటి ఫుల్... రెండూ కేబినెట్ సైజులో కావాలి. ఎప్పటివో పాతవి కాకుండా యిప్పుడు తీయించండి. వీలైతే మా వీధిలోనే వున్న ఫోటోగ్రావుగారి చేత తీయించండి. మా దగ్గరకొచ్చే అమ్మాయిలందరి ఫోటోలూ ఆయనే తీస్తారు. అన్నదానపువారమ్మాయికీ ఆయనే తీశాడు. చార్జెస్ కొంచెం ఎక్కువయినా అందంగా తీస్తాడు" అంది కళ్యాణతిలకం.

"సరే. అక్కడే తీయిద్దాం.... ఫారం నింపి వీలుంటే యీ రోజే డబ్బు కట్టేస్తాను." అంది అనంతలక్ష్మి. ఆటోలో యింటికొచ్చిందన్నమాటేగాని యీ వ్యవవహారాలన్నీ ఎంత త్వరగా జరిగితే అంత బాగుండుననుకుంది.

సాయంకాలం విశ్వనాథం ఆఫీసునుండి వచ్చేక విషయం చెప్పి ఫారంనింపమని అతనికందించింది– విషయమంతావిని...

"ఫీజు మూడువేలే! ఏంచేస్తారనీ? అదిచాలక తర్వాత సంతోషంతో కొంత డొనేషన్ కూడానా? శాస్త్రి గారికి ఐదొందలిస్తే నిక్షేపంలాటి సంబంధం తీసుకొస్తాడు. అయినా యీ ఫారమేంటీ ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు పెట్టుకున్నట్లు–" అన్నాడు కాస్త విసుగ్గా.

"మరి అమ్మాయి వివరాలూ, వన కుటుంబ వివరాలూ యివ్వమంటుండీ. మనకి ఎటువంటి సంబంధం కావాలో కూడ చెప్పాలి గదా..." అంటూ శాంతపరచింది అనంతలక్ష్మి. విశ్వనాథం పక్కనే కూర్చుని అందులో ఏ వివరాలు రాయాలో చెప్పడం మొదలుపెట్టింది.

"అబ్బాయి ఎబ్రాడ్స్‌లో కనీసం ఇంజనీరుగా పని చేస్తూవుండాలి. అమెరికా అయితే ఉత్తమం. యు.కె. అయినా ఫర్వాలేదు. ఎర్రగా కాని తెల్లగా కాని శరీర ఛాయ వుండి, ఐదడుగుల ఎనిమిది అంగుళాల ఎత్తుండాలి. అరంగుళం అటూ ఇటూ అయినా ఫర్వాలేదు. కాలంతోపాటు మనమూ మారాలి కాబట్టి కట్నం ప్రసక్తి వుండకూడదు. కులాంతరం పనికి రాదు. అబ్బాయికి తల్లిదండ్రులుండాలని గాని, ఒకవేళ యిద్దరనో.. యిద్దర్లో ఒకరో వుంటే వారు వీరితో వుండాలనే

పట్టింపులేదు..."

"ఈ కోర్కెల చిట్టాచూస్తూంటే అమ్మాయికి అమెరికా సంబంధం కాదుగదా ఇండియాలోకూడ సంబంధం కుదిరేట్టు లేదు." అంటే నసిగేడు విశ్వనాథం.

"బాగానే వుంది. ఏ విషయమైనా నిక్కచ్చిగా ముందుగానే చెప్పుకుంటే మంచిది. ఆ సంబంధ బాంధవి కూడ విషయాలన్నీ వివరంగానే రాయమంది మరి!" అంది.

"సంబంధ బాంధవా? ఆవిడెవరు?" విస్తుపోయేడు విశ్వనాథం.

"ఆవిడే. ఆ కన్యాకుమారి. పేరు కల్యాణతిలకంలెండి.."

"పేరుబాగానే వుంది. కుమారి అంటున్నావ్. ఇంకా పెళ్లికాలేదా."

"మీకా వూసేల? ముందు ఫారంనింపి సంతకం చెయ్యండి." అంటూ అక్కడ్నించి లేచింది.

***

రెండురోజులు పోయాక రెండు ఫోటోలు తెచ్చి విశ్వనాధానికి చూపించింది అనంతలక్ష్మి.

"ఈ అమ్మాయెవరూ? బాగానే వుంది సినిమా స్టార్లా. రెండూ ఒకరివేనా?" అడిగేడు విశ్వనాథం.

"బాగానే వుంది వ్యవహారం. ముందా చత్వారపు జోడు మార్పించుకోండి. ఆ ఫోటోలు రెండూ మన మ్మాయివే."

"మరి ఇదేమిటి యిలా వున్నాయ్?"

"ఎలా వున్నాయ్? ఆ సంబంధ బాంధవి తీయించుకోమన్నచోటే.. ఆ ఫోటోగ్రావు దగ్గరే తీయించాను. అమెరికా సంబంధాలకి ఆయనే

ఎక్స్‌పర్టట." అంది అనంతలక్ష్మి.

"ఫోటోగ్రావు అంటున్నావ్.. మరి... ఫోటోలు వచ్చేయిగదే.."

"అది ఆయనగారి పేరు. నేమ్‌బోర్డ్ మీద 'పి.రావ్' అని రాసుంది. ఇది నిక్‌నేమేమో మరి! అంతకు ముందు ఆయనగారు సిన్మాస్టార్లకేగాని ఇతరులకు ఫోటోలు తీసేవాడు కాదట."

"ఎంచేతో?" విశ్వనాథం ప్రశ్నని అనంతలక్ష్మి వినిపించుకోలేదు.

"ఇప్పుడు కూడ అమెరికా సంబంధాలకి తప్ప ఇతరులకు తియ్యడు.

ఈవిడగారు పంపేరంటే చాలు తీసి వెంటనేకూడ యిచ్చేస్తాడు. ఎంతపుచ్చుకున్నాడని మీరు అడక్కండి. నేను చెప్పలేను. అయితేనేం? ఏ సిన్మాస్టార్లా కావాలంటే ఆ పోజులో అలా తీస్తాడు. శృతా, శ్రేయో గీతా? ఎలా తియ్యాలని ఏవో పేర్లడిగేడు. ఇదేదో ఒక పేరు చెప్పింది. ఆరు డ్రస్సులు కట్టించి రెండు గంటలు వెచ్చించి తీసేడు. అచ్చం సిన్మాస్టార్లా వుండేట్టు తీశాడుగా!" అంది అనంతలక్ష్మి మురిసిపోతూ.

"అదే.. అదే.. ముందు నేనలా అనుకునే అడిగేరు కదా? ఐతే నాకో అనుమానం.."

"అనుమానం ముందు పుట్టి మీరు తర్వాత పుట్టి వుంటారు. ఏవిటో చెప్పండి."

"ఒకవేళ ఆ ఫోటోలు చూసి ఇష్టపడ్డ అబ్బాయి ఆ

మీనాల ముగ్గు

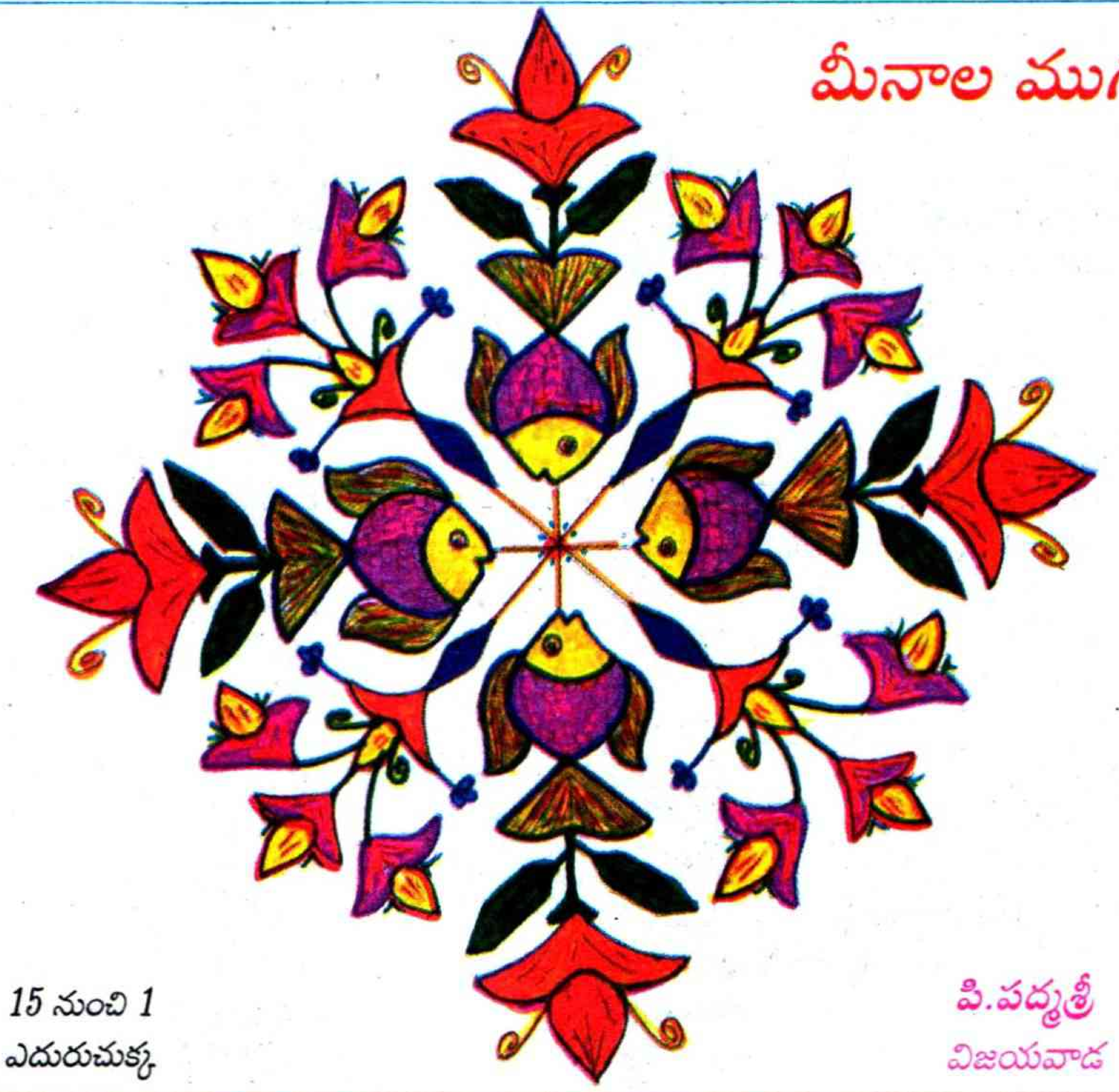

15 నుంచి 1
ఎదురుచుక్క

పి.పద్మశ్రీ
విజయవాడ

కలువపూల ముగ్గు

16 చుక్కలు 2 వరుసలు
2 వరకు ఎదురుచుక్క

పి.కృష్ణప్రియ
విజయవాడ

తర్వాత అ మ్మాయిని చూసి పోలికలు కుదరక యీ అమ్మాయి కాదంటేనో...''

''ఆ చూపులూ, మాటలూ అన్నీ ఆ సంబంధం కుదిర్చే కల్యాణతిలకం మధ్యవుండి చూసు కుంటుందిటలెండి! మీ శంకలన్నీ వదిలేయండి..'' అంటూ ఫోటోల వంకోమారు గర్వంగా చూసి వాటి ని బీరువాలో పెట్టేసింది అనంతలక్ష్మి.

***

ఫీజుకట్టి, ఫోటోలిచ్చి రిజిస్ట్రేషన్ చేయించినా వారానికొకటి కాదుగదా కనీసం నెలకొక సంబంధం కూడ చూపించలేదా కల్యాణతిలం.

''ఏవమ్మా ఏవీ చెప్పావు కాదూ'' అనడిగితే...

''నా దగ్గర రిజిష్టరయిన పెళ్లికొడుకుల ఫోటోలూ వివరాలూ చూపించాను. మీకేమో అమెరికా సంబంధమే కావాలి మరి. కొత్తవేమైనా రిజిష్టరైతే తప్పకుండా చెబుతాను. మీరు కూడ రానో, ఫోనో చేస్తూండండి!'' అనేసింది.

''వలస పక్షులేవో ఏడాదికోమారు కొల్లేటి ప్రాంతా నికొచ్చినట్టు ఏదో ఒక నెలలో అమెరికాలో పనిచేసే మన తెలుగు పిల్లలు కూడ ఇండియాకి పెళ్లి సంబంధాలకోసం వస్తారని తెల్సింది- అప్పుడు కుప్పతెప్పలుగా రిజిస్ట్రేషన్లు అవుతాయి గదా. ముందు మాకే చెప్పాలి సుమండీ... '' అని గట్టిగానే చెప్పింది అనంతలక్ష్మి.

ఎలాగైతేనేం ఎమ్మెస్సీ ఫష్టియర్ అయ్యేలోగా ఒక సంబంధాన్ని చూపించిందావిడ 'మీ అమ్మాయికి తగిని సంబంధం.' అంటూ. అబ్బాయి యు. ఎస్.లో ఇంజనీరు.

''పెళ్లిచూపుల్లో అమ్మాయిలు పట్టుచీరో, మడిచీరో కట్టుకుని కూర్చుంటే అబ్బాయిలు చికాకుపడిపో తారు సుమండీ. వాళ్లకి తగ్గట్టూ అమ్మాయిని తయారు చేయండి..'' అని కూడ తిలకంగారే చెప్ప డంతో అపర్ణవద్దంటున్నా హెయిర్‌స్టయిల్ కాస్తదగ్గ రుండి మార్పించి మోడ్రన్ డ్రస్ వేయించి చూపులకు కూర్చోబెట్టింది. అబ్బాయికి తల్లిలేదు- అక్కగారూ, తండ్రీ ఇండియాలోనే వుంటారు. అబ్బాయి కాస్త నలుపు అయినా సరే సంబంధం కుదిరిపోతే బాగుండుననుకుంది అనంతలక్ష్మి. కానీ అపర్ణను చూసిన ఆ అబ్బాయి కనీసం ఆమెతో నాలుగు మాట లన్నా మాట్లాడకుండానే వెళ్లిపోయి..''నాకు ఇలాంటి వేషాలు వేసే అమ్మాయిలంటే యిష్టం వుండదు. నాక్కావల్సింది అచ్చమైన పదహారణాల తెలుగు పిల్ల. చక్కటి తెలుగు మాట్లాడగలిగి మంచి యిష్టాలూ హాబీలూ వుండి వంట బాగా చేయగలి గితే చాలు...'' అంటూ వర్తమానం అందించేట్ట.

''ఇదెక్కడి చోద్యం? ఏ దేశంలోవుంటే ఆ దేశంలోని వాళ్లా వుండాలనుకోవాలి గానీ పదహార ణాలూ, అరవైనాలుగు కాన్లూ అంటే ఎలా?'' అని, ఆ అబ్బాయిమీదా తిలకం గారి మీదా కోపం తెచ్చు కుంది అనంతలక్ష్మి.

''దేశం గొడ్డు పోయిందా ఏవిటే? ఇక్కడ చదువు కుని ఇక్కడే ఉద్యోగం చేస్తున్న అబ్బాయిలు కూడా పెద్దపెద్ద జీతాలే తెచ్చుకుంటున్నారు. పోనీ అటు వుంటి సంబంధం ఏమన్నావుంటే చూపించమనరా దూ'' అన్నాడు విశ్వనాథం ధైర్యం చేసి.

అనంతలక్ష్మి వెంటనే ఏం మాట్లాడలేదు. తర్వాత నెమ్మదిగా అంది-

''అటువంటివీ చేశాను. పెద పెద్ద కుటుంబాలూ, తల్లీ దండ్రీ పెళ్లికాని చెల్లెళ్లూనూ... ఇది వెళ్లి వాళ్లంద రికీ చాకిరీ చెయ్యాలి. నాకది ఇష్టంలేదు.''

***

అపర్ణ ఎమ్మెస్సీ రెండో సంవత్సరం చదువుతున్న ప్పుడు మరో సంబంధం సూచించింది కల్యాణతి లకం గారు. అబ్బాయి ఎర్రగా బుర్రగా ఎత్తుకు తగ్గ లావుగా బావుంటాడు. అయితే అతగాడికి తల్లీదండ్రీ యిద్దరూ లేరు. ఇండియాలో దగ్గరబంధువులూ లేర ట...తను గ్రీన్‌కార్డు పుచ్చుకుని, ఇల్లుకూడ కొనుక్కుని అక్కడే సెటిలైపోయాడట. అతగాడికి అక్కడ వుండి పోడానికే యిష్టపడ్డ అమ్మాయి కావాలట. అమ్మా యికి తల్లిదండ్రులున్నా లేకపోయినా ఫర్వాలేదుట. ఒకవేళ ఉంటే పెళ్లయ్యాక వాళ్లు అమ్మాయిని చూడాల నుకుంటే గనక వాళ్ల సొంత ఖర్చులు పెట్టుకుని చూసి వెళ్లాలేగాని అమ్మాయిని చీటికీ మాటికీ పంపడట..!

ఈ విషయాలన్నీ ముందుగానే తెలియడం వల్ల.. ''అలాటి ఏకోనారాయణగాడి సంబంధం మాకొద్దు లెండి...'' అంది అనంతలక్ష్మి.

ఏది ఏమైనా అపర్ణ చదువు పూర్తయ్యేనాటికి మంచి సంబంధమే అదీ అమెరికా సంబంధమే కుదు రుతుందని ఆమెకేదో నమ్మకం.

***

అపర్ణ ఎమ్మెస్సీ పూర్తిచేసింది- యూనివర్సిటీకి థర్డ్ కూడ వచ్చింది. సరదాగా లెక్చరర్‌పోస్ట్‌కి ఇంట ర్వ్యూకి వెళ్తే అదీ అవలీలగానే వచ్చేసింది. ఇకచేర డమే తరువాయి.

***

ఆ రాత్రి....పున్నమినాటి ఆ రాత్రి... ఆరుబయట వెన్నెట్లో కూర్చుని అపర్ణ అరచేతులకు గోరింట పెట్టు కుంటూంటే అనంతలక్ష్మి అంది-

''సరైన సంబంధం కుదిరి ఈ ఏడాది ఆ పెళ్లి కూడా అయిపోతే బాగుణ్ణు''.అని-

ఈజీఛైర్లో కూర్చుని ఆకాశంవంక చూస్తున్న విశ్వ నాథం యిటు వంక తిరిగి చూశాడు గానీ మాట్లాడ లేదు.

''మీరు వూం అనాలే గాని సంబంధం కుదరడం, పెళ్లవడం ఎంతలో జరగాలి..'' అంది అపర్ణ నెమ్మ దిగా చిర్నవ్వు చిందిస్తూ.. అంది. ఆ శుభ సమయాన్ని దొరకబుచ్చుకుని..

''ఏంవిటే నువ్వనేదీ..'' అంటూ ఆశ్చర్యంగా ఆమె వంక చూసింది అనంతలక్ష్మి.

అపర్ణ పెదవి విప్పి ఆమె గుండెల్లో బాంబునే పేల్చింది.

వరుడు వాసుదేవరావు...యూనివర్సిటీలో ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ అనీ..తాము పెద్దల అంగీకారంతోనే పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నామనీ.. ఈడూ జోడూతో పాటు కులం, గోత్రం అన్నీ సరిపోయా యనీ చెబుతూ వాళ్లది అమలాపురంట. తాతగారి వూరిప్రక్కనే. అంటూ ముగించింది.

'శుభం' అన్నాడు విశ్వనాథం పూర్ణచంద్రుడివైపు ఆనందంగా చూస్తూ.

కూతురి పెళ్లి గురించి తను కన్నకలలన్నీ నీటి బుడగల్లా పేలిపోగా నోటమాటలేక తల పట్టేసుకుని కూర్చుండిపోయింది అనంతలక్ష్మి.

''అన్నట్టు చెప్పడం మరచానేవ్..కల్యాణతిలక మా..పెళ్లిబొట్టా... ఏమిటో ఆవిడపేరు.. ఆ పిల్ల మన మార్కండశాస్త్రి తోడల్లుడికి చెల్లెలేనట.

పెళ్ళీకాక, ఉద్యోగమూ రాకపోతే ఖాళీగా వుండడ మెందుకని ఆ బ్యూరో పెట్టిందట..'' అన్నాడు విశ్వ నాథం.

అనంతలక్ష్మి లేచి లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

★